

Občasník pro mládež královéhradecké diecéze

hromosvod

2/2012

„Duch svatý nám dá sílu k celoživotnímu nasazení.“ JPII.

Milí čtenáři, tuhé mrazy polevily a zvláště na silnicích a vodovodních trubkách se ukazuje, co všechno natropily. Stejně tak by nám postní doba mohla ukázat, co občasný mráz lidské pýchy a sobectví natropil v našich životech, vztazích, srdcích. Způsob, jak tyto „výmoly“ objevit a opravit, nám nabízí P. Karel Moravec v Duchovním slově.

Informace vám poskytnou nabídku akcí, které vám mohou pomoci v přípravě na Velikonoce. Zvláště zveme ke společné modlitbě za mládež a každoroční oslavě Světového dne mládeže. Reportáže nás přenesou na Vesmír, na Vysočinu, do Ústí nad Orlicí, a také do Žďáru nad Sázavou, kde se na konci února uskutečnilo 4. celostátní fórum mládeže. Závěry z tohoto diskusního setkání mladých delegátů s představiteli Katolické církve v České republice uveřejňujeme v plném znění. Příště přineseme inspirace pro mladé lidi, které na tomto setkání vznikly.

Zamyšlením nad podobami působení Ducha svatého v dějinách pokračuje seriál o svátosti biřmování, která je tématem druhého roku přípravy na 1150. výročí příchodu Cyrila a Metoděje.

Jak se z celníka může stát kněz se můžete dozvědět v portrétech osobností, kde tentokrát na naše otázky odpovídá P. Milan Romportl, který kromě jiného vykonává službu vikariátního kaplana pro mládež v kutnohorsko-poděbradském vikariátu.

Na zadní straně nepřehlédněte pozvánku na letošní Diecézní setkání mládeže před Květnou nedělí. Přijďte a vezměte s sebou své kamarády!

-hor-

Obsah druhého čísla:

Slovo redakce.....	2
Duchovní slovo.....	3
Informace.....	4
Reportáže.....	6
Otazníky.....	11
Biřmování.....	12
Kaplan pro mládež	14

V neděli po mši svaté mě oslovil jeden mladý muž s otázkou - „Jak se mám postit na Popeleční středu, a jak potom v celé postní době? Jsem konvertita, nedávno pokřtěný - a tohle jsme asi v době přípravy na křest neprobírali....“. Pokusil jsem se mu stručně vysvětlit smysl postu a pravidla církve pro půst. Jeho otázka ale provokuje. On bere vážně svou přípravu na Velikonoce, chce postní dobu dobře využít, a ptá se, jak na to. A co my ostatní? Víme, jak na to?

Několik praktických tipů najdeme v Listu papeže Benedikta XVI. k postní době roku 2012. Již úvodní motto papežského listu popírá známé přísloví: „Nehas, co tě nepálí“. Papež totiž píše : **«Starejme se jeden o druhého a pobízejme se k lásce a k dobrým skutkům.»** (Žid 10, 24) Zkusme se inspirovat jeho slovy a vzít je za své, ale připravme se na náročnost - mladí lidé však mají rádi výzvy!

První výzvou je „starejte se“. Znamená to dobře si všimat, být pozorný, zaměřovat pohled na druhého. Na prvním místě to znamená nepřehlédnout Ježíše, který mě učí být pozorný k druhým. Od něho se budu učit a hledat sílu, která bude přemáhat moji lhostejnost a nezájem, upřednostňování svých zájmů a starostí, které zakrývají sobectví. Bůh se s láskou stará o všechny, jsme Boží děti, jsme bratři a sestry v lidstvu a mnohdy i ve víře. To nás zavazuje k bratrství, solidaritě, spravedlnosti, milosrdenství i soucitu. Mám tak promýšlet svou spolu-zodpovědnost za druhého člověka, který, stejně jako já, je Božím stvořením.

Mohu se tedy ptát: **Kdo v mém okolí dosud marně čekal na moji pozornost, solidaritu, soucit? A kdo se v letošní postní době dočká?**

Další výzvou je papežem připomenutý jeden, dnes již méně obvyklý - a také dost nepopulární projev zodpovědnosti vůči bližnímu - bratrské napomenutí směřující k věčné spáse. I tady jde především o dobro pro druhého. Neměl bych mlčet, ať z lidských ohledů, ze strachu, nebo prostě z pohodlnosti, a nevarovat druhého před takovým způsobem myšlení a jednání, které je v protikladu k pravdě a nevede po dobré cestě. Při uskutečňování zla se nesmí mlčet. Nejde o odsouzení či obviňování druhého, ale o projev milosrdné lásky, která má péči o bratrovo dobro.

Přitom si každý musí být vědom i svých slabostí. Dokonce i „spravedlivý sedmkrát padne“ (Přísl 24, 16), jak říká Písmo, a my všichni jsme slabí a chybní (srov. 1 Jan 1, 8). Je tedy velkou pomocí, když pomáháme druhým a necháváme pomáhat i sobě, abychom poznávali sami sebe v pravdě, abychom zlepšovali svůj život a kráčeli po Pánově cestě přímějí. Vždy je zapotřebí pohledu, který miluje a opravuje, který poznává a uznává, rozlišuje a odpouští (srov. Lk 22, 61), jako to činil a činí Pán s každým z nás.

Jak vypadá naše dosavadní praxe? Nestaráme se. Ať si každý dělá, co chce, je to jeho věc. Bojíme se o sebe. Anebo druhého napomeneme - ale takovým způsobem, aby vynikla naše vlastní dokonalost, a aby si druhý dobře „zapamatoval“ své chyby - udělat z druhého člověka hlupáka není žádné umění.

Zkusíme to v letošní postní době jinak?

P. Karel Moravec

Nevíš která bije?

● *Informace, aktuality* ●

»» Týden modliteb za mládež

Týden společné modlitby církve za mládež od 25. 3. do 1. dubna 2012. Zapojit se mohou jednotlivci všech věkových kategorií i celé farnosti. Příručka s návodem, jak tento týden prožít, bude k dispozici u kněží nebo na www.bihk.cz. Informace na Diecézním centru pro mládež, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, e-mail: dcm@bihk.cz, tel.: 495 063 421.

»» Diecézní setkání mládeže

Oslava XXVII. světového dne mládeže se uskuteční 31. března 2012 v Hradci Králové. Motto setkání: „Radujte se v Pánu, opakujte, radujte se!“ (Fil 4,4). Začátek setkání v 9:00 hod. ve Filharmonii (Eliščino nábřeží). Dopoledne bude na programu katecheze Mons. Josefa Suchára, svědectví a informace, po poledni si budou účastníci moci vybrat z tematických skupin a workshopů na Biskupském gymnáziu. Bude tu řeč např. o reálných a virtuálních vztazích s PhDr. Mgr. Jeronýmem Klimešem, PhD., o přirozeném plánování rodičovství s manželi Šmehilovými, o hledání životního povolání s P. Janem Linhartem, či o paliativní péči s Janou Sieberovou. Vybrat si budou moci i ti, které zajímá hudba, práce TV Noe, divadlo, projekt Praga-Haiti, atd.

Bude také příležitost ke svátosti smíření, adoraci a rozjímání křížové cesty. Setkání vyvrcholí v 15:00 hod. mší svatou v katedrále Svatého Ducha. Předpokládaný závěr v 16:30 hod. Setkání určeno pro mládež od 14-ti let. Více informací na: DCM, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, tel.: 495063421, e-mail: dcm@bihk.cz.

Přijďte a vezměte s sebou své kamarády!

»» Velikonoce na Vesmíru

Chceš-li prožít Velikonoce v křesťanském společenství mladých lidí, zveme Tě na DCŽM Vesmír. Termín: 4.–9. dubna 2012. S sebou: spacák, přezůvky, teplé oblečení. Doporučený příspěvek 220 Kč/den. Prosíme, hlase se předem na: DCŽM Vesmír, Deštné v Orlických horách, tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz, www.vesmir.signaly.cz.

»» CSM Žďár 2012

.....

5. celostátní setkání mládeže (CSM) se uskuteční ve dnech 14.–19. srpna 2012 ve Žďáru nad Sázavou. Spodní věková hranice je 14 let. Motto setkání: „Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj...“ (Gal 5,22). **Cena za celé setkání je 1 100 Kč.** Zvýhodněná cena je **950 Kč** (platí pro toho, kdo se přihlásí a uhradí částku do 31. 5. 2012). V rámci CSM jsou zváni rodiče a mladé rodiny s dětmi na pout' rodin. Koná se v sobotu 18. srpna 2012. Přihlášky a více informací na <http://zdar2012.signal.cz>. Kontakt: DCM, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, tel.: 495 063 421, e-mail: dcm@bihk.cz.

»» TAMMÍM 2012

.....

Postní duchovní víkend pro mladé muže (15-30 let). Příležitost pro modlitbu, naslouchání, společné rozhovory mezi sebou s bohoslovci a představenými, workshopy, sport, společenské hry, setkání se zajímavými hosty. Tématem je svátost biřmování.

Uskuteční se ve dnech **16.-18. března 2012** v Arcibiskupském semináři v Praze (Thákurova 3, Praha 6, Metro A–stanice Dejvická). Kontaktní osoba: seminarista Jiří Zeman, přihlášky a informace na www.arcs.cuni.cz, www.tammim.spolco.cz

»» Postní duchovní obnova

.....

O víkendu **16.-18. března 2012** se v Koclířově uskuteční duchovní obnova pro dívky ve věku 15-20 let, s P. Petrem Šabakou a sr. Vincentou Kořínkovou. Téma: „Proč nás Bůh volá a nedá nám pokoj?“ S sebou: Bibli, růženec, breviář, spacák, hodinky. Cena: ubytování 140 Kč/noc + jídlo 155 Kč/den. Přihlášky (co nejdříve) na: vincenta@boromejky.cz, mob. 723477525

»» Postní duchovní obnova

.....

Sestry premonstrátky zvu dívky od 17 let na postní duchovní obnovu vedenou P. Adriánem Zemkem O.Praem. Obnova se uskuteční v Klášteře sester premonstrátek v Doksanech, ve dnech **23.-25. března 2012**. Přihlášky do 20. března. Kontakt: Klášter sester premonstrátek, Doksany 1, 411 82, tel. 416 861 197, e-mail: sorores.opraem@cbox.cz, www.klasterdoksany.cz

»» Postní duchovní obnova

.....

Kongregace Milosrdných sester svatého Kříže v Kroměříži zve dívky od 16-ti let na postní duchovní obnovu ve dnech **30. března–1. dubna 2012**, vedenou P. Janem Szkanderou. Cena za pobyt je 400,- Kč (případně dle dohody). Kontakt: Sestra Františka Šmajstrlová, Koperníkova 1446/3, 767 01 Kroměříž, tel. 573 324 749, e-mail: sr.frantiska@seznam.cz

Celostátní fórum mládeže

Hlavním tématem letošního diskusního setkání zástupců mládeže s jejich biskupy byla svátost biřmování, které byl věnován druhý den jednání. S krátkou úvahou nad tím, jak žít ze svátosti biřmování, k mladým lidem v sobotu 25. února promluvil Mons. Pavel Posád, jenž zdůraznil potřebu znovu objevit skutečnou hodnotu biřmování pro duchovní růst mladého člověka. Během diskusních skupinek projeví mladí lidé touhu po vyváženosti duchovního, intelektuálního a praktického rozměru přípravy na přijetí této svátosti. Zdůraznili také, že je potřeba, aby se na formaci biřmovanců vedle zasvěcených osob podíleli rovněž dobře připravení laici.

Setkání vyvrcholilo v neděli 26. února slavnostní mší svatou, které v chrámu Nanebevzetí Panny Marie předsedal kardinál Dominik Duka. Po mši svaté byly veřejně prezentovány závěry fóra, založené na podnětech vzešlých z diskuzí a určené především biskupům, kněžím a zasvěceným osobám. Mladí lidé v nich vyjádřili přání nabídnout své schopnosti církvi a aktivně se zapojovat do jejího života. Mládež si je vědoma své spoluzodpovědnosti za církve a touží po větší důvěře ze strany kněží a po kvalitnější formaci. Za velmi důležitou považuje také evangelizaci, a to především příkladem svého vlastního života.

Z iniciativy samotných mladých lidí vznikl také dokument *Inspirace pro mladé aneb co bychom mohli dělat lépe...*, který shrnuje výzvy adresované samotným mladým lidem. (...)

Lenka Češková, tisková mluvčí fóra

Závěry ze 4. celostátního fóra mládeže

Žďár nad Sázavou, 23. - 26. 2. 2012

Poděkování

Děkujeme biskupům za jejich zájem o nás mladé a za účast na našich aktivitách.

Vážíme si služby kněží, zasvěcených osob i laiků, kteří se nám věnují.

Nabízíme

- své síly církvi, zejména kněžím ve farnostech,
- své schopnosti v oblasti nových komunikačních technologií pro prezentaci církve,

- svým vrstevníkům možnost poznat život křesťanů při běžných světských aktivitách,
- ochotu evangelizovat především skrze příklad vlastního života a ve vhodnou chvíli otevřeně mluvit o Kristu.

Toužíme

- po možnosti žít ve společenství věřících vrstevníků, ve kterém budeme moci prohlubovat duchovní život a zakoušet skutečnou lásku,
- aby naše farnosti byly místy, kde se nově příchozí budou cítit vítáni a přijati,
- nezanedbávat kvůli mnoha akcím osobní vztah s Kristem,
- více a konkrétněji sloužit a projevovat lásku k bližním,
- přispět k tomu, aby společnost nevnímala církev pouze jako záležitost kněžstva, ale jako společenství tvořené duchovními a laiky.

Žádáme

- vyváženost duchovního, intelektuálního a praktického rozměru přípravy na biřmování,
- aby se na formaci biřmovanců podíleli také dobře připravení laici; vnímáme důležitost výběru kmotrů a biřmovacích patronů,
- aby pro přípravu na biřmování byly vypracovány rámcové materiály,
- aby nám kněží více důvěřovali a dali nám více spoluzodpovědnosti,
- aby nás doprovázeli a formovali zkušení lidé s porozuměním pro mládež,
- aby kněží zapojovali do chodu farností odborníky z řad laiků a měli více času pro kněžskou službu,
 - aby byli bohoslovci při své formaci intenzivněji vedeni k životu ve společenství, ke spolupráci s laiky a k práci s mládeží,
 - aby diecéze podporovaly vznik gynekologických ordinací pracujících v souladu s učením katolické církve,
 - aby se v církvi lépe komunikovaly záměry a vize a otevřeněji se hovořilo o aktuálních problémech,
- aby se představitelé církve ve společnosti jasně vyjadřovali, a to i ke kontroverzním otázkám,
- aby církev podporovala lidi, kteří vnášejí křesťanská témata do společnosti a médií.

Děkujeme za dar víry a za společenství církve.

*delegáti 4. celostátního fóra mládeže
Ve Žďáře nad Sázavou 26. února 2012*

Taneční víkendovka

Milý deníčku,

z pátku na sobotu (4. - 5. 2.) se ve Věžnicích blízko Polné na Vysočině konalo Taneční vikariátko. Já se samozřejmě jako obvykle vydalo s Maruškou a Jančou také. Nemohlo jsem tam přeci chybět, že? Kolem sedmé večer se všichni ti, kteří se chtěli něco málo přiučit z té taneční branže a zažít společně trochu času a zábavy sešli u kulturního domu. Když dorazili i ti poslední opozdilci spolu s vedoucím Pavlem, mohlo se začít.

Slečny se převlékly do pěkných šatů či sukní a halenek, pánové vyměnili zimní pohorky za taneční polobotky a já se usadilo na to nejlepší a nejteplejší místo, abych mohlo vše bedlivě pozorovat. Maruška všechny spolu s Pavlem uvítala, zahrála se úvodní seznamovačka a než jsem si stihlo zopakovat všech, možná i více než třicet jmen, už lektorka Anetka začala vysvětlovat první cha-chové krůčky. Díky znovunabytým silám se opět mohli s plnou vervou pustit do clocku, těžkého pasu doble a šíleného guliguli, které jsem si v tichosti zatančilo s nimi. Večer se s námi Anetka rozloučila a odjela domů. Na chvíli jsem znervóznělo, že tam s námi nikdo celou sobotu nebude, ale obávalo jsem se zbytečně.

Ráno jsem se probudilo se zmrzlým nosíkem a prochladlými tlapkami. Sál, ve kterém jsme všichni našli útočiště, přes noc totiž vychladl. Naštěstí díky těmto mladým lidem se rychle zahřál. Dopoledne se jejich nožky dočkaly chvíle pauzy, protože Pavel se rozhovořil při krátkém zamyšlení, ve kterém se dotkl nejen tance, ale i silné vůle, vytrvalosti a přemáhání se, které spojuje sport,

tanec i hra na hud. nástroj. Po „kolečku“ se děcka opět pustila do práce. Místo Anetky dorazili noví dva lektori Míša s Honzou, kteří se ze začátku snažili zjistit, co se dělalo předchozího dne. Nakonec se pustili do učení polky a snažili se tento náš národní tanec dovést do dokonalosti a několikrát si zatancovali cha-chu. Nestačil jsem se divit, jak váleli letkis, disco polku, valčík, čtverylku a clock. Zkrátka to jsem jenom valilo svá malá očka a pášlo se pohledem nad tím rejem a radostnými tvářemi. Velice mne pobavilo, když jsem uslyšelo, jak jedna slečna říká druhé: „Co chceš být? Holka nebo kluk?“ Když jsem se podívalo pozorněji, zjistilo jsem, že opravdu kluci byli v minimálním zastoupení. Takže ze 14 párů mělo jen šest dívek to štěstí, že mohlo tančit s chlapcem. K večeru taneční nadšení malinko polevilo, ale po tolika hodinách svižného pohybu se jim ani nedivím. V poslední dekádě zněla hudba vhodná ke všem tancům, které se za tyto dva dny naučili, hned bych si zatancovalo s nimi. Když jsme odjížděli z Věžnic, mělo jsem pocit z dobře prožitého víkendu a bylo jsem rádo, že tito mladí lidičkové mohli takto navázat nová kamarádství. Zkrátka to byly dva dny plné hudby, smíchu, čaje, buchet a lidské radosti. Doufám, že se i příští akce takto vydaří a já budu moci být u nich.

Bufulo (maskot)

Zachraň se, kdo můžeš

V pátek 17. února se u nás v Ústí konal další „Vemlad“. Vzácným hostem byl dominikánský novokněz Ludvík Grundman, který k nám přijel až z Prahy. Slovy z nadpisu začínalo jeho kázání při mši svaté, která celé setkání zahajovala. Otec Ludvík vybízel k tomu, abychom se obrátili k Pánu, který jediný nás může zachránit z moci hříchu. Na konci bohoslužby jsme z jeho rukou přijali novokněžské požehnání. Posílnění touto milostí jsme na faře povečeřeli; podávala se pizza stokrát jinak. Následovalo dominikánovo vyprávění o jeho povolání, ale také o mnišském způsobu života. Dozvěděli jsme se, že pochází z nedaleké Chocně. Dominikánský řád jej oslovil na setkání ve Žďáře v roce 2002 a po studiích ve Francii byl před sedmi měsíci vysvěcen na kněze. Oficiálně vše zakončila společná modlitba doprovázená zpěvem písní, po níž jsme obdrželi ještě jedno požehnání. Dohromady večer fara hostila okolo sedmdesáti pěti mladých lidí a společně jsme vzájemným sdílením naší víry mohli načerpat novou sílu k tomu, být lépe solí země a světlem světa.

Martina Pecháčková

Pololetky na Vesmíru

Ve čtvrtek 2.2. jsme s holkama přijely až na konec mše svaté, která byla kvůli velkému mrazu, který panoval venku, slavena v krbovce. Po mši jsme všichni povečeřeli rohlíky s tvarohem. Ti, co přijeli během večere nebo před ní, se spolu s námi ubytovali a poté jsme pod vedením nového týma Jendy hráli biblické Riskuj, kde jsme měli hádat z témat: Nový zákon, Doplň citát, Podobenství a Svátí. Volný čas po programu jsme využili k hraní společenských her a o půlnoci zalehli na půdy.

Pátek 3.2. jsme zahájili posnídáním rohlíků a slovíčkem na den od týmačky Helenky: "Z celého srdce mu zpíval", s myšlenkou, že jakkoliv zpíváme strašně, máme obrovskou výhodu, že Bůh od nás neuteče, naopak, že zůstane a bude šťastný z naší chvály pro něj. Další myšlenka tohoto slůvka byla, že je do nás Bůh nešťastně zamilovaný. Ale proč vlastně nešťastně? On je ten, který nás nade vše miluje, ale musí čekat, že my přijdeme k němu, protože se nám vnucovat nebude, to my musíme chtít za ním jít. Někteří z nás za ním možná přijdou v neděli na mši svatou, někteří se modlí každý večer před spaním, ale být s Bohem není jen o odříkání nějakých naučených modliteb, ale třeba i o tom, že mu povíme, co jsme ten den udělali, poděkujeme mu za něco hezkého, co jsme viděli nebo zažili, zkrátka o sdílení pocitů s Ním. Slovíčko, že máme jásat, jsme si samozřejmě vzali k srdci a někteří z nás šli na běžky, někteří jen tak blbli v hlubokém sněhu kolem Vesmíru. Když jsme se promáčení a spokojení vrátili, ještě jsme trochu procvičili mozkové závitky ve hře Česko. K obědu byla výtečná hrachová polévka a krupičná kaše s kakaem a cukrem.

Po odpoledním klidu jsme se vydali ven hrát bojovou hru pod vedením Jendy. Naším úkolem bylo nasbírat co nejvíce modrých kartiček, které měly představovat neutrium (látka, ze které se měla postavit brána), a přitom si nenechat sebrat ani jeden z našich původních čtyř životů nepřátelskými trolly. Když jsme splnili tento nelehký úkol (přes hluboký sníh byla únava členů obou týmů dosti znát), museli jsme ještě vyluštit osmisměrku, která skrývala heslo k otevření meziplanetární brány, kterou jsme z neutria postavili, a to tak, že jsme opět běhali jako diví po celém areálu Vesmíru a hledali slova, která by se dala z osmisměrky vyškrtnout. Vyskytovala se zde ale i chybná slova, a proto to nebylo tak jednoduché, jak se zprvu zdálo.

Po posilnění čajem, který byl speciálně pro nás vyneseno ven (a někteří si dokonce mysleli, že z něj bude ledová tříšť) jsme odešli rozmrznout dovnitř a v 17:00 nás čekala mše svatá v krbovce, při které nám Tomáš zmínkou vraždy Jana Křtitele připomněl, že Bůh je dokonalý a že žádná špatná lidská vlastnost na něj nemá.

... Večerní program pokračoval povídáním dominikánského novokněze Ludvíka, který nám povídal o Božím (po)volání. Nakonec jsme se pomodlili s putující svíčkou - znamením Božího světla. Každý z nás tak směl Boha nějak pochválit, poprosit o něco, podělit se s ním o krásný zážitek z onoho dne, apod. Zbylý čas po krásné modlitbě jsme se inspirovali slůvkem na den a z celého srdce zpívali.

Po sobotní snídani 4.2. nám Tomáš vybral slůvko "Dej proto svému služebníku chápaté srdce", při kterém jsme se zamýšleli nad tím, jak je důležité, abychom se snažili druhé chápat a porozumět jim. Mnohé z nás také Tom po jeho slůvku potěšil tím, že během dopoledne a brzkého odpoledne jsme se vydali na túru směr Velká Deštná. Někteří další z nás šli sjíždět svah, nebo provětrat běžky. (...) Cesta tam byla ani ne tak náročná, jak se od ní očekávalo, výstup tam probíhal nad očekávání rychlým tempem, protože terén byl krásně udusaný, a tak výstup probíhal jedna báseň. Než jsme se nadáli, byli jsme pod vrcholem, kde snad všichni z nás byli vděční za pramen vody, kde jsme se osvěžili a pokračovali posilnění tou nejlepší možnou vodou dál. Obklopovala nás ta nejkrásnější zimní krajina, jakou jste kdy viděli - spousta třpytícího se sněhu, zaváté smrky a všude, kam se jen podíváte, byli vidět nadšení běžkaři, nebo jen běžkařské stopy. Nakonec zbýval jen kousíček cesty a na vrcholu jsme si všichni sedli do malinkého "bufíku", kde jsme se napili kolujícího čaje, snědli svojí Fidorku, kterou nám John rozdál před cestou, a malinko rozmrzli.

Vylezli jsme v oblaku teplého kouře ven a vydali se zpět na Vesmír. (...) Nejednen účastník této túry pak byl spatřen ležící s hlavou opřenou o ruce, které

byly položené na stole, a vypadal zcela vyčerpán. (...)

Večer jsme pokračovali v naší Vesmírné misi v Meziplanetární bráně a všichni jsme podstoupili kosmický výcvik, abychom byli schopni řešit krizové situace - oblékali jsme skafandry z toaletního papíru, spravovali vodovodní potrubí nasáváním vody brčkem, (...) apod.

V neděli 5.2. jsme posnídali rohlíky se šunkou a vydali jsme se na mši svatou do kostela Máří Magdalény. Musíme zmínit, že severní vítr byl opravdu krutý, ale naštěstí jsme všichni došli a mohli se společně zamyslet nad čteními, evangeliem, Ludvíkovým kázáním a následováním Krista. Během neděle se za bouřlivého loučení všichni odebrali zase vstříc domovu a novému týdnu - pro mnohé s lítostí vstříc škole. Myslím, že se Pololetky více než vydařily. Vesmíru zdar! :-)

Markéta Vymetálková a Nikola Smolová

Bít či nebít

• Otazníky života •

Proč Ježíš mlčel

„Nebot' jsem tichý a pokorného srdce“ (Mt 11,29)

Ježíš na křížové cestě. Všichni se mu vysmívají, tupí ho, svlékli mu purpurový plášť, upřeli královskou hodnost. A on mlčí. Jak to, že jestliže je Ježíš Bohem, a jeho mučitelé jen slabými lidmi, nevstane a nepomstí se? Protože přesně to by udělal člověk na jeho místě—zadupal své protivníky od země. Ježíš uvažuje jinak—chce své protivníky získat na svou stranu, přivést k obrácení. Chce jim ukázat pravdu. Zároveň však ví, že by ji nepřijali, proto mlčí a čeká, jestli jim to dojde. Oni nejsou schopni slyšet jeho tichý hlas, nejsou schopni ho milovat, protože ho v tu chvíli nenávidí. Všimněme si, že člověk, co mluví pravdu, je tichý a klidný. Je totiž vyrovnaný, není v něm lež. Nenávistné reakce ho nechávají chladným, protože se nenechá ovládat lži ostatních.

Pokud řekneme, že potraty jsou zlem, vyrojí se tolik lidí s nenávistnými reakcemi právě proto, že je pravda dráždí. Podvědomě vědí, že slouží lži, nemohou to snést, a tak chtějí pravdu umlčet nenávistí. Fanatický odpůrce potratů je samozřejmě ze stejného těsta. Je sice formálně na správné straně, ale svou nenávistí slouží někomu úplně jinému než Ježíši. Nemiluje, je jen ideologem. Kdyby si lidé svůj hřích přiznali, byli by klidní a vykoupení, jako Ježíš. Snесли by kříž, protože vědí, že neslouží žádné lži, žádné ideologii. To, že je lež a nenávist přibíjí na kříž, není jejich problém. Ježíš nepřišel na svět, aby soudil, ale aby spasil. Spasit může jen mlčením. Nemůžeš sloužit dvěma pánům, Bohu i mamonu, říká Ježíš. Musíš si vybrat. Milovat tě budu ale jen já.

(Z knihy Všechno, co jste chtěli vědět o Bohu, a báli jste se zeptat)

Duch svatý v dějinách spásy

Vážení čtenáři!

V prvním dílu našeho seriálu zaměřeného na téma „bířmování“ jsem vám navrhla, abyste si nakreslili mapu se čtyřmi cestami, které vedou k poznání Ducha svatého, který je nám darován ve všech svátostech. Tentokrát je budeme poznávat podle jeho působení v dějinách. Z Písma svatého se dozvíme, že **Duch svatý působil a působí jako...**

... DUCH TVŮRCE VESMÍRU A DUCH ŽIVOTA

Četba: Gn 1 a 2; vypište tyto verše: Gn 1,1-2; Gn 1,26-28; Gn 2,7.

Když Bůh tvoří člověka, hovoří v množném čísle: „Učiňme člověka“. Napadlo vás někdy proč? Víme, že Bůh je trojjediný. Když Bůh Otec stvořil svět, konal to podle Syna a v síle Ducha svatého. Podle sv. Ireneje se Syn a Duch účastní stvoření coby „Otcovy ruce“, tj. Slovo a Moudrost. Syn je obrazem - modelem veškerého stvoření, Duch je jeho podoba, Moudrost, s níž je vše uspořádáno. V poslední verši Gn 2,7 poznáváme, že Boží duch nám dává sílu k životu. Bůh své stvoření neopouští, nýbrž svým Duchem v něm působí nadále (obnova přírody; neustálý vývoj různých forem života; obnova harmonie tam, kde zavládl chaos; navazování vztahu mezi člověkem a Bohem...).

... DUCH, KTERÝ VEDL IZRAELE

Četba: Gn 3, vypište verše: Gn 3,14-15; Gn 3,20-21.

Mohl hřích Adama a Evy zničit Boží dílo? Určitě bylo narušeno společenství mezi Bohem a lidmi (to symbolizuje vyhnání ze zahrady); člověk ztratil přístup ke stromu života (symbolu věčného života). Ten bude umožněn až těm, kdo si „vyperou roucho Beránkovou krví“ (Zj 2,7; 22,2.14.19). Avšak život člověka raněného hříchem pokračuje dál, protože na člověku spočívá neodvolatelné Boží požehnání (srov. Gn 1,28 a Gn 3,20). Bůh slibuje záchranu (viz verš 3,15, tzv. „protoevangelium“) a také vrací lidem jejich důstojnost (to vyjadřuje oblečení Adama a Evy a přikrytí jejich hanby). Boží duch působí, aby dal do pohybu příběh, který označujeme pojmem **DĚJINY SPÁSY**. Boží duch v něm nejprve povede vnitřním hlasem Abraháma, Jáкова či Mojžíše, aby hledali jediného Boha a následovali ho. Boží duch jedná i v obtížných situacích způsobem vždy novým: inspiruje soudce a vojevůdce, aby víra v jediného Boha zůstala neporušená; pomáhá králům Davidovi a Šalomounovi: činí z nich znamení jednoty dvanácti izraelských kmenů a podněcuje vybudování chrámu v Jeruzalémě jako posvátného místa, které má povzbuzovat setrvání ve víře pro všechny izraelský lid. Na všech jmenovaných „spočinul Duch Hospodinův“.

... DUCH, JENŽ MOCNĚ PŮSOBIL V JEŽÍŠOVĚ ŽIVOTĚ

Četba: L 4,14-21

Po návratu z pouště je Ježíš připraven říci, proč přišel na tento svět. Ve svém poslání se Ježíš úplně svěřuje Duchu svatému a od něj dostává moudrost k vyučování, moc k uzdravování, pohnutí k modlitbě k Otci a radost z ní. Zástupy i učedníci tím byli udiveni a ptali se: „Co to je? Nové učení plné moci - i nečistým duchům přikáže, a poslechnou ho.“ (Mk 1,27; Mk 2,12; Mk 7,37)

... DUCH, KTERÉHO JEŽÍŠ SLIBUJE SVÝM UČEDNÍKŮM, ABY POKRAČOVALI V JEHO DÍLE

Četba: J 14

O slavnosti stánků vystoupil Ježíš a zvolal: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra, jak praví Písmo.“ Autor Janova evangelia zdůrazňuje, že to Ježíš řekl o Duchu svatém, kterého přijmou ti, kdo v něho uvěřili (J 7,37). V noci, kdy Ježíš slavil poslední večeři před svým utrpením, dal poznat svým učedníkům dar, který jim dá: zanechá jim svého Ducha, to znamená celý svůj život, svou sílu, lásku, spasitelné činy, svůj způsob myšlení a rozhodování. Ježíš věděl, že jeho učedníci po jeho smrti propadnou strachu a smutku. Dar Ducha jim měl dát všechnu sílu, kterou potřebují. Povšimněte si a znovu si přečtete nahlas slova, kterými Ježíš slibuje Ducha svatého a jeho působení v učednících.

... DUCH, KTERÝ PŘI LETNICÍCH DÁVÁ VZNIKOUT NOVÉMU LIDU: CÍRKVI

Četba: Sk 2,1-4

Při sestoupení Ducha svatého se objevují zvláštní znamení: hukot podobný větru, jazyky jakoby z ohně, mluvení jinými jazyky ve vytržení a konečně i to, že všichni shromáždění lidé rozuměli kázání apoštolů, každý ve svém jazyce; v den Letnic se nechalo pokřtít na tři tisíce lidí! (Sk 2,27-41); rychle se tvoří první společenství věřících a jejich způsob života udivuje a získává sympatie: mají všechno společné, nikdo nestrádá, protože se každému dává to, co potřebuje, mají jedno srdce a jednu duši! (Sk 4,32-35); Duch sestupuje i na pohany (Sk 10,44-48); slovo Boží je hlášáno i za hranicemi Palestiny. Evangelium se šíří a vznikají stále nová církevní společenství; svědkové evangelia, apoštolové, neztrácejí smělост a odvahu, ani když jsou pronásledováni a vězněni. Neustávají ve svém poslání, protože Duch je vede a posiluje (Sk 5,17-21; 7,55-60); Bůh působí velké obrácení: Pavel z Tarsu, pronásledovatel křesťanů, byl oslepen světlem Ducha a stává se apoštolem Páně. Nikdo a nic už nemůže bránit jeho nadšení pro evangelium.

... DUCH, KTERÝ VEDE LIDSTVO K NOVÉMU NEBI A NOVÉ ZEMI

Četba: Zj 21,1-5

Letniční obnova stvoření ještě není u konce. Také toto nové stvoření bude, tak jako člověk, vysvobozeno z porušení a smrti: Celé tvorstvo toužebně vyhlíží a čeká, kdy se zjeví sláva Božích synů (Ř 8,19). Pod vedením Ducha svatého lidstvo kráčí ke svému dovršení.

Marie Zimmermannová

Zpracováno podle publikace Ricevi il sigillo dello Spirito, Elledic, Torino, 2011. Autoři: Ballis, Montagna, Fabbri.

Bez práce nejsou koláče

● *Portréty osobností* ●

P. Milan Romportl

kaplan pro mládež vikariátu Kutná Hora—Poděbrady

DATUM A MÍSTO NAROZENÍ: 21. 5. 1969 v Litomyšli

RODIČE, SOUOZENCI: Marie Romportlová, František Romportl, který v roce 1990 zemřel, bratr František a sestra Alena

ŠKOLY: Gymnázium Litomyšl, Teologická fakulta v Praze

KDY VYSVĚCEN NA KNĚZE: 27. 7. 2009

MÍSTA PŮSOBENÍ: Jičín, Kutná Hora

OD KDY KAPLANEM PRO MLÁDEŽ: 1. 9. 2011

1. OTČE MILANE, CO PATŘILO MEZI VAŠE OBLÍBENÉ ČINNOSTI V DĚTSTVÍ?

V dětství jsem velmi rád sportoval. Hrál jsem závodně fotbal, v zimě rekreačně hokej. Také jsem byl mladým hasičem, což mne velice bavilo. Pravidelně jsem se účastnil okrskových soutěží. Další moji zálibou bylo letecké modelářství. S vlastnoručně vyrobenými větroni jsem se zúčastnil několika závodů.

2. KDY PŘIŠLO POZNÁNÍ, ŽE VÁS BŮH VOLÁ KE SLUŽBĚ KNĚZE? A CO VY NA TO?

Musím se přiznat, že jako chlapec jsem o kněžství nikdy neuvažoval. I když až po mnoha letech, vlastně těsně před svěcením, jsem si vzpomněl na jeden takový moment z dětství, kdy u sochy sv. Jana Nepomuckého mi přišlo takové vnuknutí - budeš knězem. Já jsem tuto myšlenku po chvíli zahnal a říkal si, co mne to napadá a hrál si dál. Až krátce před svěcením jsem si na tento moment vzpomněl, nebo respektive, Bůh mi ho připomněl. Vlastní povolání ke kněžství přišlo

v mých dvaceti devíti letech. Ještě čtyři roky jsem toto povolání prověřoval, skládal si mozaiku svého dosavadního života, než jsem opravdu pochopil, že Bůh si přeje, abych se stal jeho knězem. A On mi to dal opravdu poznat. Tak jsem opustil své povolání celníka a vstoupil do teologického konviktu.

3. JAKÉ (ČÍM) BYLO PRO VÁS STUDIUM TEOLOGIE?

Studium teologie pro mne bylo velmi zajímavé, i když se musím přiznat, že i náročné. Usednout po tolika letech (v roce 1987 jsem maturoval, do konviktu jsem nastoupil v roce 2002) znovu do lavice a systematicky se vzdělávat, není zrovna jednoduché. Učit se slovíčka nebylo tak snadné jako v době, kdy mi bylo kolem dvaceti. Ale Bůh pomáhal a já se do studia stále více dostával. Po studiu filosofie přejít k dogmatické teologii, to byla radost. Učit se o Bohu, více vstupovat do tajemství Trojjediného Boha, to je jako pro studenta medicíny konečně se dostat k anatomii člověka. Zkrátka, stálo to za to.

4. MÁTE NĚJAKÝ SVŮJ VZOR?

Mým kněžským vzorem je určitě již zesnulý P. Josef Čihák, který několik desetiletí působil v mé rodné farnosti. Byl to velmi obětavý, velmi vzdělaný a pokorný kněz, který měl rád své farníky a oni zase jeho. Jeho věrná kněžská služba, kdy se nesklonil před rudou hvězdou, ho dokonce v r. 1956 přivedla až do vězení. Po návratu dokázal všem, kdo se na jeho perzekuci podíleli, odpustit. V mých bohosloveckých letech byl pro mne velkým vzorem také P. Jiří Heblt, který v současné době působí v Chrudimi. Mezi mé oblíbené světce patří sv. Vojtěch, sv. František z Assisi, sv. Jan Maria Vianney a také samozřejmě sv. Matouš, který byl rovněž celníkem.

5. CO JE PRO VÁS V SOUČASNÉ DOBĚ RADOSTÍ VE FARNOSTI KUTNÁ HORA?

V Kutné Hoře jsem šestý měsíc a musím se přiznat, že je pro mne radostí spolupracovat s P. Janem Uhlířem. Myslím, že si rozumíme a lidsky sedneme. I on je pro mne vzorem. Rád zde učím náboženství a setkávám se s mládeží i seniory.

6. CO BYSTE RÁD VZKÁZAL NAŠIM MLADÝM ČTENÁŘŮM ?

Ať se ve svém životě drží Pána Boha a věří tomu, že má s každým z nich svůj jedinečný, originální plán. Nalézt jej, znamená být v životě opravdu šťastný. To bych jim opravdu ze srdce přál.

Vydává Diecézní centrum pro mládež, Velké náměstí 32,

500 03 Hradec Králové, tel. 495063421, e-mail: dcm@bihk.cz

Toto číslo připravili: Ludmila Horáčková, Marie Adámková a Jakub Klimeš.

Diecézní centrum pro mládež zve všechny mladé lidi od 14-ti let do Hradce Králové na

DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

“ Radujte se
v Pánu,
opakuji, “
radujte se!
Fil 4,4

31/3/2012

Zahájení programu v 9:00 hod. ve Filharmonii (Eliščino nábřeží),
odpolední tematické skupiny na BiGy, mše sv. v 15:00 hod. v katedrále.
Polední občerstvení zajištěno. Dobrovolný příspěvek.

Kontakt: DCM HK, tel.: 495 063 421, e-mail: dcm@bihk.cz, www.bihk.cz.